

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

ΙΔ΄ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ
ΙΕΡΑ ΝΗΣΟΣ ΤΗΝΟΣ (29/10-1/11/2002)

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

«Σήμερα στά κοινωνικά προβλήματα εντάσσονται πλέον και οι σοβαρές συνέπειες επί του ατόμου ή του κοινωνικού συνόλου, που προκύπτουν από την εγκληματική δραστηριότητα πολλών παραθρησκευτικών ομάδων».

Αυτή ήταν η κοινή διαπίστωση των συνέδρων που συμμετείχαν στην ΙΔ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Ορθόδοξων Εκκλησιών και Ιερών Μητροπόλεων διά θέματα αίρέσεων και παραθρησκείας, η οποία συνήλθε υπό την αιγίδα του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου, στο Ιερό Νησί της Τήνου από 29/10-1/11/2002 με θέμα «Ποιμαντικοί τρόποι αντιμετώπισης των νεοφανών αίρέσεων».

Η Συνδιάσκεψη, που φιλοξενήθηκε από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύρου κ. Δωρόθεον Β΄, συνδιοργανώθηκε από την Συνοδική Επιτροπή επί των αίρέσεων και τό Πανελλήνιον Ιερόν Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας Τήνου και πραγματοποιήθηκε στο Ίδρυμα Τηνιακού Πολιτισμού.

Οί εισηγήσεις επικεντρώθηκαν, αφ΄ ενός μόν στή διαπίστωση τής εξαπλώσεως τής πλάνης και τής παραθρησκείας, αφ΄ άλλου στους ποιμαντικούς τρόπους αντιμετώπισης. Ίδιαίτερα έπισημάνθηκε μέ άνησυχία ή δράση του άποκρυφισμού και τής μαγεΐας στό χώρο των νέων, που εΐναι και ό βασικός στόχος των ποικιλωνύμων αίρέσεων.

Η Συνδιάσκεψη κάνει έκκληση προς την Κυβέρνηση για την συστάση Εϊδικής Έπιτροπής, η οποία νά άσχολεΐται μέ την δραστηριότητα των νεοφανών αίρέσεων - καταστροφικων λατρειων

καί τίς ὀλέθριες συνέπειές της, συμφώνως πρὸς τὰ Ψηφίσματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου καί τίς Συστάσεις τοῦ Συμβουλίου Ὑπουργῶν τῆς Εὐρώπης.

Ἡ παρουσία τῶν αἱρέσεων δέν ἀπειλεῖ τὴν Ἐκκλησία, ἀπειλεῖ ὅμως ψυχές «ὑπὲρ ὧν Χριστός ἀπέθανεν».

Ἡ Ἐκκλησία «ὡς στῦλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας», καί «κιβωτός τῆς σωτηρίας» προειδοποιεῖ γιὰ τὴν ἀπειλή τῶν αἱρέσεων καί προασπίζεται τὸ Ὁρθόδοξο ποιμνιο ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴ δράση τους.

Α΄ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

1. Γενικές.

α. Ἡ μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος καί τῆς σωζούσης Ἀληθείας καθὼς καί ἡ ποιμαντικὴ μέριμνα γιὰ τοὺς πλανηθέντες καί τὰ θύματα τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων θεμελιούται στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

β. Ἡ ἐνορία ὡς κοινωνία πίστεως καί ἀγάπης πολεμεῖ τὸ ψεῦδος καί τὴν πλάνη, γι' αὐτό οἱ Ποιμένες ὀφείλουν νά ἐργασθοῦν με προγραμματισμό καί μεθοδικότητα πρὸς ἀντιμετώπιση αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς.

γ. Ἐπισημάνθηκε, ὅτι οἱ ὑπερβολικά πολυπληθεῖς ἐνορίες τῶν πόλεων δημιουργοῦν πλῆθος δυσκολιῶν γιὰ τὸ ποιμαντικὸ καί εἰδικώτερα τὸ ἀντιαιρετικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

δ. Τονίσθηκε, ὅτι μιά ἀπὸ τίς βασικὲς αἰτίες γιὰ τὴν προσχώρηση Ὁρθοδόξων στίς αἱρέσεις καί παραθρησκευτικὲς ομάδες εἶναι καί τὰ ποιμαντικὰ κενά καί σφάλματα.

ε. Ἡ καταιγιστικὴ δραστηριότητα τῶν παλαιῶν καί νεοφανῶν αἱρέσεων ἐπιχειρεῖ νά διαμορφώσει ἓνα νέο τύπο ἀνθρώπου, ἐντελῶς ἀντίθετο ἀπὸ τὸν καινὸ ἐν Χριστῷ ἄνθρωπο.

στ. Διαπιστώθηκε, ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ χώρα, ὅπου οἱ αἱρετικοὶ ἀσκοῦν τὸν πιό ἔντονο προσηλυτισμό, ἀλλὰ καί ὑφίστανται τίς λιγότερες καταδίκες γι' αὐτὸ τὸ «βαρὺ καί ἀπεχθές

ἔγκλημα» τῆς «προσπαθείας ἀλλαγῆς τοῦ περιεχομένου τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως».

ζ. Ἐπισημάνθηκε, ὅτι ἐνῶ ἡ αἵρεση κατά τούς Ἁγίους Πατέρες ἰσοδυναμεῖ μέ ἀποκοπή ἀπό τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ἀπώλεια τῆς σωτηρίας, στούς κύκλους πολλῶν διαμορφωτῶν γνώμης ἢ ἔννοια τῆς αἵρεσης ὑποβιβάζεται σέ μία ἀπλή ἰδεολογική διαφοροποίηση.

η. Οἱ καταστροφικές λατρεῖες ἀποτελοῦν γιά τή χώρα μας μεῖζον ποιμαντικό, κοινωνικό καί ἐθνικό πρόβλημα, τό ὁποῖο πρέπει νά ἀντιμετωπισθεῖ ἀπό τούς κρατικούς, κοινωνικούς καί ἐκκλησιαστικούς φορεῖς.

θ. Στή χώρα μας μόνο ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀναλάβει τό βάρος τῆς ἐνημερώσεως καί τῆς προστασίας τῶν πολιτῶν ἀπό τήν καταιγιστική δραστηριότητα τῶν αἱρέσεων πού ἀπειλοῦν νά κλωνίσουν συνθέμελα τό ἐθνικό μας οἰκοδόμημα. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη οἱ Ἀκαδημαϊκοί διδάσκαλοι καί οἱ ἄλλοι ἐρευνητές νά μή μένουν μόνο στή θεωρητική ἐνασχόληση, ἀλλά καί νά συμβάλουν στήν ποιμαντική ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν αἱρέσεων.

ι. Τά μέλη τῆς Συνδιασκέψεως προβληματίσθηκαν γιά τίς πληροφορίες συνεργασίας Ἐκκλησιαστικῶν φορέων μέ πρόσωπα ἀμφιβόλου πίστεως.

ια. Καταγγέλθηκε ἡ δολιότητα τῆς ἐταιρείας «Σκοπιά» νά ζητᾶ ἄδεια λειτουργίας εὐκτηρίων οἴκων ὡς «Χριστιανοί - Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά». Ἀπορία προκάλεσε ἡ ἀναγνώριση τῆς ἐπωνυμίας αὐτῆς ἀπό τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων παρά τήν ἀντίθετη ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Σέ κανένα εὐρωπαϊκό κράτος δέν ἀναγνωρίζεται ἡ ἐταιρεία «Σκοπιά» ὡς θρησκεία, ἀντίθετα σέ πολλές περιπτώσεις χαρακτηρίσθηκε ὡς ἐμπορική ἐπιχειρήση.

Διερωτώμεθα, στήν Ἑλλάδα εἶναι κανείς ὅ,τι δηλώσει; Ἡ ἀποδοχή αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ἀπό κρατικούς φορεῖς θά εἶναι ὀλέθρια σέ κοινωνικό καί ἐθνικό ἐπίπεδο.

2. Νέα Έποχή – Αρχαιολατρικά κινήματα.

α. Τό πνεῦμα τῆς «Νέας Έποχῆς» ἔχει διαβρώσει τά θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ μας καί προωθεῖ τήν περιβόητη, τερατώδη καί ἐφιαλτική Πανθησκεία. Ἡ δράση τῆς εἶναι παραπλανητική, πρᾶγμα πού δυσχεραίνει τήν ἀντιμετώπισή τῆς. Ἡ ἀλλοίωση τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν γίνεται μέ κρυφό καί ὑπουλο τρόπο.

β. Διαπιστώθηκε ὁ κίνδυνος ἀμβλύνσεως τοῦ ὀρθοδόξου αἰσθητηρίου γιά τήν μοναδικότητα τῆς Ἀληθείας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπό τόν Πανθησκευακό Συγκρητισμό.

γ. Τά φαινόμενα τύπου «Χάρι Πότερ», κ.ἄ. δείχνουν πῶς καί πόσο ὁ ἀποκρυφισμός διεισδύει στήν νεολαία, τήν ὁποία θά πρέπει νά περιφρουρήσουμε ἀπό τό πνεῦμα τῆς «Νέας Έποχῆς».

δ. Διαπιστώθηκε ἡ σχέση τοῦ κινήματος τῆς «Νέας Έποχῆς» μέ τήν ἀρχαιολατρία καί τόν παγκόσμιο παγανισμό. Ἡ σύγχρονη ἀρχαιολατρία δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τόν ἀρχαῖο ἑλληνικό πολιτισμό, τόν ὁποῖο δέν δικαιούται νά καπηλεύεται. Ὁ Χριστιανισμός διέσωσε τόν ἀρχαῖο ἑλληνικό πολιτισμό, καί ἀπάντησε στά ἐρωτήματά του.

ε. Ἡ πολεμική ἐναντίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας συνίσταται ὄχι στήν ἀξιοπρεπῆ ἀντιπαράθεση θέσεων, ἀλλά στό ψεῦδος, τήν συκοφαντία, τήν διαστροφή τῆς ἱστορίας καί τίς ἀπειλές. Τό ποικιλόμορφο ἑλληνικό νεοπαγανιστικό κίνημα προωθεῖ ἕναν ἰδιότυπο θρησκευτικό ἐθνικισμό, ταυτίζοντας τήν ὑψηλή ἰδιότητα τοῦ Ἑλληνα με τόν παγανισμό.

στ. Οἱ ἀρχαιολάτρες παγιδεύουν ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων καί τῶν τεχνῶν προκειμένου νά τούς χρησιμοποιοῦν γιά τήν διάδοση τῆς ἀρχαιολατρίας.

ζ. Ἡ ἀρχαιολατρία θωπεύει τά πάθη τοῦ συγχρόνου ἀμετανόητου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δέν μπορεῖ νά παραδεχθεῖ οὔτε τήν ἔννοια τῆς ἁμαρτίας, οὔτε τήν λυτρωτική μετάνοια.

Β΄ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ἡ Συνδιάσκεψη τῶν Ἐντεταλμένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὕστερα ἀπό ἐκτενῆ συζήτηση ἀποφάσισε νά ὑποβάλει εὐσεβάστως τίς ἀκόλουθες προτάσεις:

α. Οἱ ποιμένες τῶν Ὁρθοδόξων Ἐνοριῶν νά εὐρίσκονται σέ συνεχῆ ἐργήγορση γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν συνεπειῶν ἀπό τήν δραστηριότητα τῶν αἰρέσεων καί τῶν καταστροφικῶν λατρείων, ἔχοντες ὡς πρότυπο τοὺς ἁγίους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ποτέ δέν ἐχρησιμοποίησαν τήν Ὁρθοδοξία γιά νά συντριψουν (ἐξουθενώσουν) τό ἀνθρώπινο πρόσωπο, ἀλλά γιά νά τό ἀπαλλάξουν ἀπό τήν ὀλέθρια πλάνη.

β. Οἱ ἐνορίες τῆς Ἐκκλησίας νά ὀργανωθοῦν κατάλληλα, ὥστε νά ἀποτελοῦν τόν ἀληθινό καί φιλόξενο «οἶκον τοῦ Πατρός», γιά τήν ὁμαλή ἐπανένταξη ὅσων ἐπιστρέφουν ἀπό τίς αἰρέσεις.

γ. Νά καταρτισθοῦν καί νά ἀξιοποιηθοῦν κατάλληλα στελέχη τῆς ἐνορίας γιά τήν ὀρθή ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων καί τῶν καταστροφικῶν λατρείων. Παράλληλα νά εὑρεθοῦν τρόποι νά ἐνισχυθοῦν μέ στελέχη οἱ Ἱερές Μητροπόλεις, πού παρουσιάζουν σημαντικές ἐλλείψεις σ' αὐτά.

δ. Λόγω τῆς ἐγκληματικῆς δραστηριότητος σεκτῶν καί παραθρησκευτικῶν ὁμάδων ἢ Νομική Ἐπιτροπή τῆς Ἐκκλησίας νά παρέχει κάθε ὑποστηρίξι γιά τήν καλύτερη ἀντιμετώπιση τῶν διαφόρων περιπτώσεων.

ε. Νά μελετηθοῦν τρόποι ποιμαντικῆς προσεγγίσεως καί προστασίας τῶν μεταναστῶν καί ἀλλοδαπῶν ἀπό τήν ἀπειλή προσηλυτισμοῦ στίς ποικιλώνυμες αἰρέσεις καί καταστροφικές λατρεῖες.

στ. Νά παρακληθεῖ τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων νά μὴ χορηγεῖ ἄδειες λειτουργίας «εὐκτηρίων οἰκῶν» σέ ὁμάδες πού ἔχουν καταδικασθεῖ γιά προσηλυτισμό, ἐφαρμόζοντας τήν κειμένη νομοθεσία.

ζ. Νά ὀργανωθεῖ Συνάντηση ἐκπροσώπων Νέων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μέ τήν συνεργασία τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπί τῆς Νεότητος καί ἐπί τῶν Αἰρέσεων καθῶς καί τοῦ «Συνδέσμου Ἑλλάδος», μέ σκοπό τήν εὐαισθητοποίηση τῶν νέων σχετικά μέ τούς κινδύνους πού περικλείει ἡ δραστηριότητα τῶν αἰρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων.

η. Νά δίδονται μέ ἐπιμέλεια ἐπιστημονικά τεκμηριωμένες ἀπαντήσεις στούς ἀνιστόρητους καί συκοφαντικούς ἰσχυρισμούς τῶν διαφόρων Νεοειδωλολατρικῶν ομάδων.

θ. Ἡ εἰδική Ἐπιτροπή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν νεοειδωλολατρία νά προβεῖ σέ περαιτέρω διερεύνηση, θεμελίωση καί ἀναίρεση τῶν ψευδῶν ἰσχυρισμῶν τῶν Νεοειδωλολατρῶν, ἀξιολογώντας τήν μεθοδολογία τῶν Ἑλλήνων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καθῶς καί τά κείμενα τῆς ἀρχαιοελληνικῆς Γραμματείας.

ι. Νά τονισθεῖ ἡ ἀξία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς ἀναπόσπαστου τμήματος τῆς ὅλης ἐν Χριστῷ Ἀποκαλύψεως καί ἡ σημασία τοῦ περιεχομένου της ὡς ἀπαραιτήτου προϋποθέσεως γιά τήν ὀρθή ἐρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Τά παρόντα Πορίσματα τῆς ΙΔ΄ Συνδιασκέψεως, ἐγκριθέντα ὁμοφώνως ὑπό τῆς ὀλομελείας, ὑποβάλλονται εὐσεβᾶστως πρὸς τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

